

Lovforslag nr. L-174. Fremsat den 17. januar 1996 af landbrugs- og fiskeriministeren
(Henrik Dam Kristensen)

Forslag

til

Lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område og administration af produktionsafgifter mv.

Kapitel 1

Administration af forordninger på fiskeriets område

§ 1. Landbrugs- og fiskeriministeren bemyndiges til at fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse her i landet af fællesskabets forordninger for fisk, fiskeri og fiskerivarer.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om fravigelse af de i stk. 1 omhandlede forordninger, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om begrænsning af fiskeriudøvelsen inden for en grænse på 12 sømil efter bestemmelsen i art. 100 i akten vedrørende vilkårene for tiltrædelsen af De Europæiske Fællesskaber.

Stk. 4. For så vidt angår spørgsmål, som henhører under andre ministres ressort, udøves beføjelserne i henhold til denne lov af den pågældende minister.

§ 2. Landbrugs- og fiskeriministeren nedsætter et udvalg bestående af 14 medlemmer. Af disse udpeger ministeren 2, Danmarks Fiskeriforening 4, producentorganisationerne inden for fiskerisektoren 1, Danmarks Fiskeindustri og Eksportforening 3, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening 1, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri 1, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd 1 og Forbrugerrådet 1 medlem. Der kan møde stedfortræder for hvert af medlemmerne. Formanden udpe-

ges af ministeren blandt ministeriets repræsentanter i udvalget.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan bestemme, at repræsentanter for institutioner eller erhvervsorganisationer indtræder i udvalget ved behandlingen af sager, der er af særlig interesse for den pågældende institution eller organisation.

Stk. 3. Udvalgets opgave er i fornødent omfang at rådgive landbrugs- og fiskeriministeren vedrørende stillingtagen til Det Europæiske Fællesskabs fiskeripolitik samt vedrørende udarbejdelsen af de regler, der er nødvendige for at gennemføre fællesskabets forordninger på fiskeriets område.

Stk. 4. Landbrugs- og fiskeriministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.

Stk. 5. Udvalgets sekretariatsopgaver varetages af Landbrugs- og Fiskeriministeriet.

§ 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan pålægge fiskere, importører, eksportører, producenter, handlende samt brancheorganisationer at give de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde Det Europæiske Fællesskabs regler om medlemsstaternes indberetningspligt på fiskeriområdet.

§ 4. Med henblik på overholdelse af de i § 1 omhandlede forordningen og regler fastsat til gennemførelse heraf finder §§ 38-40 i lov om saltvandsfiskeri vedrørende bl.a. tilsyn, bistand til fiskerikontrollen og fiskeres og aftageres forpligtelser i forbindelse med ulovlig fangst anvendelse.

Stk. 2. Derudover kan landbrugs- og fiskeriministeren fastsætte regler om kontrol med overholdelse af de nævnte forordninger, herunder med de af forordningerne omfattede varer, og med virksomheder, som importerer, fremstiller, forhandler, opbevarer, transporterer, bearbejder eller eksporterer disse varer, eller som udgør et tidligere eller senere led i omsætningskæden vedrørende disse varer og deres bestanddele.

Stk. 3. De kontrollerende myndigheder har, såfremt det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til ethvert sted, hvor de i stk. 2 nævnte varer i erhvervsmæssigt øjemed befinder sig, samt til enhver af de i stk. 2 nævnte virksomheder.

Stk. 4. De kontrollerende myndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varerne og uden erstatning udtage prøver af varerne i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge deres beskaffenhed. Vedkommende myndighed er endvidere berettiget til uden retskendelse at efterse de i stk. 2 nævnte virksomheders varebeholdninger, forretningsbøger, øvrigt regnskabsmateriale, ledsagedokumenter, recepter, analysemateriale og korrespondance mv, herunder også materiale i elektronisk form. Virksomhedernes indehavere og beskæftigede skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved foretagelse af ovennævnte eftersyn, og det nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de kontrollerende myndigheder.

Stk. 5. Rigsrevisionen kan, eventuelt sammen med Den Europæiske Revisionsret, på tilsvarende betingelser som nævnt i stk. 3 efterse de pågældende virksomheders varebeholdninger samt det i stk. 4, 2. pkt., nævnte materiale, som efter de pågældende myndigheders skøn er af betydning for den revisionsmæssige kontrol med administrationen af de i § 1 omhandlede forordninger.

Stk. 6. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om kontrol med de oplysninger, der skal danne grundlag for udbetaling af ydelser eller opkrævning af afgifter i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger.

Stk. 7. Den, som modtager ydelser, eller som skal betale afgifter i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger, skal opbevare det i stk. 4, 2. pkt., nævnte materiale i mindst 5 år regnet fra udløbet af det år, hvori ydelse er modtaget, eller afgift er betalt.

Stk. 8. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at det skal være en betin-

gelse for udbetaling af beløb i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger, at modtageren angiver en konto i et pengeinstitut, hvorpå beløbet kan indsættes.

Stk. 9. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om den regnskabsførelse mv., der skal følges af virksomheder i forbindelse med udbetaling af ydelser eller opkrævning af afgifter i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger.

Stk. 10. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af de kontrolforanstaltninger, der følger af de i § 1 omhandlede forordninger, herunder regler om installation, drift og vedligeholdelse af udstyr om bord på fiskerfartøjer. De kontrollerende myndigheder har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til det pågældende fartøj med henblik på at kontrollere det omhandlede udstyr.

§ 5. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om hel eller delvis betaling for særlige tjenesteydelser, som de kontrollerende myndigheder udfører efter anmodning.

Kapitel 2

Administration af produktionsafgifter mv.

§ 6. Landbrugs- og fiskeriministeren kan efter indstilling fra de i § 8, stk. 1, nævnte bestyrelser og efter indhentet udtalelse fra det i § 2 nævnte udvalg fastsætte regler om betaling af afgifter for fisk og fiskerivarer, der landes, opdrættes, tilvirkes eller omsættes her i landet eller på tilsvarende varer, der indføres til landet samt om, i hvilket omfang sådanne afgifter skal refunderes for fisk og fiskerivarer, når disse indgår som materiale i industrielt fremstillede varer. Afgifterne indgår i de særskilte fonde, hvor opkrævning finder sted.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren fastsætter regler om indbetalingen af de i stk. 1 nævnte offentlige midler.

§ 7. Fondenes midler anvendes til foranstaltninger og tilskud til fiskepleje, forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne, rådgivning, uddannelse, sygdomsforebyggelse, sygdomsbekæmpelse og kontrol, samt erhvervsøkonomiske foranstaltninger, herunder afsætningsfremme, forskningsprojekter og forsøg, som er i fiskerierhvervets interesse samt i øvrigt til foranstaltninger, som landbrugs- og

fiskeriministeren godkender. Midlerne anvendes endvidere til dækning af omkostningerne ved kontrol med midlernes korrekte anvendelse. Midlerne skal anvendes inden for den del af fiskerierhvervet, hvor de er opkrævet.

§ 8. Hver fond ledes af en bestyrelse, der udpeges af landbrugs- og fiskeriministeren efter indhentet udtalelse fra de repræsentative fiskerionisationer og salgs- og producentorganisationer, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Forbrugerrådet. Fondenes vedtægter skal godkendes af ministeren.

Stk. 2. Bestyrelsen skal påse, at forvaltningen af midlerne sker i overensstemmelse med dette kapitel, regler fastsat i medfør heraf og lovgivningen i øvrigt. Landbrugs- og fiskeriministeren kan afsætte et bestyrelsesmedlem, som har medvirket til beslutninger i strid med disse bestemmelser.

Stk. 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan meddele påbud til bestyrelsen om at bringe forhold, der strider mod bestemmelser i dette kapitel, mod regler fastsat i medfør heraf og mod lovgivningen i øvrigt, i overensstemmelse med bestemmelserne.

Stk. 4. Afgørelser, der træffes af en bestyrelse, kan indbringes for landbrugs- og fiskeriministeren inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Ministeren kan ændre bestyrelsens afgørelser, uden at der foreligger klage.

§ 9. Budgetter og regnskaber for de enkelte fonde skal godkendes af landbrugs- og fiskeriministeren efter indstilling fra den pågældende bestyrelse og efter indhentet udtalelse fra det i § 2 nævnte udvalg.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler for fondene om udarbejdelsen af budgetter og regnskaber samt om administration og revision. Fondenes regnskaber skal revideres af statsautoriserede eller registrerede revisorer.

§ 10. Enhver skal efter anmodning fra landbrugs- og fiskeriministeren meddele de oplysninger, der skønnes nødvendige i forbindelse med opkrævning og anvendelse af de i § 6, stk. 1, nævnte midler.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om kontrol med disse oplysninger.

Stk. 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om den regnskabsførelse mv., der skal følges af virksomheder i forbindelse med opkrævning og anvendelse af de i § 6, stk. 1, nævnte midler.

Stk. 4. De kontrollerende myndigheder har, såfremt det skønnes nødvendigt, mod behøring legitimation uden retskendelse adgang til enhver virksomhed, der skal betale afgifter efter regler fastsat i medfør af § 6, stk. 1. De kontrollerende myndigheder er berettiget til at efterse de pågældendes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrigt regnskabsmateriale, led-sagedokumenter og korrespondance mv., herunder også materiale i elektronisk form. Den, der skal betale afgifter, og dennes beskæftigede, skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved foretagelsen af ovennævnte eftersyn, og det nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de kontrollerende myndigheder.

§ 11. Medlemmer af en bestyrelse, som under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet en fond skade, er pligtige at erstatte denne.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder også for revisorer. Er et revisionsselskab valgt til revisor, er både revisionsselskabet og den revisor, til hvem revisionen er overdraget, erstatningsansvarlige.

Stk. 3. Erstatningen kan nedsættes, når dette findes rimeligt under hensyn til skyldgraden, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt.

Stk. 4. Beslutning om anlæggelse af søgsmål mod bestyrelsesmedlemmer, revisionsselskaber eller revisorer kan træffes af bestyrelsen eller landbrugs- og fiskeriministeren.

§ 12. Landbrugs- og fiskeriministeren meddeler ved hvert finansårs udløb Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg, hvilke midler der er indgået i fondene, og hvorledes midlerne er anvendt.

§ 13. Landbrugs- og fiskeriministeren kan efter indhentet udtalelse fra det i § 2 nævnte udvalg fastsætte regler om betaling af afgifter som betingelse for udstedelse og opretholdelse af tilladelser til deltagelse i bestemte, særligt afgrænsede fiskerier, som kræver særlige biologiske undersøgelser.

Stk. 2. Afgifterne indbetales til Landbrugs- og Fiskeriministeriet. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om indbetalingen af disse offentlige midler.

Stk. 3. Midlerne skal anvendes til videnskabeligt arbejde i forbindelse med de pågældende fiskerier.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 10, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 3

Fællesbestemmelser

§ 14. Beløb, der er fastsat ved forordning, eller som omfattes af regler fastsat i henhold til denne lov, og som ikke betales rettidigt til den afgiftsopkrævende myndighed, tillægges en rente på 1,3 pct. månedligt for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne, medmindre andet er fastsat ved forordning. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr.

Stk. 2. Medmindre andet er fastsat ved forordning, tillægges uretmæssigt modtagne beløb, der ikke tilbagebetales inden udløbet af en frist, der fastsættes af den udbetalende myndighed, den i stk. 1 nævnte rente fra fristens udløb. Det gælder dog kun, såfremt myndigheden samtidig med at kræve tilbagebetaling giver underretning om pligten til at betale rente.

§ 15. Der er udpantningsret for beløb, som betales i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger, for det i § 5 nævnte gebyr, for de i § 6 og § 13 omhandlede afgifter, for de i § 14 nævnte rentebeløb og for de efter § 19 vedtagne bøder.

§ 16. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler, hvorefter visse afgørelser eller dispositioner i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger kan træffes af bestemte brancheorganisationer, producentorganisationer eller sammenslutninger heraf. Disse afgørelser kan indbringes for ministeren inden 4 uger, efter at afgørelsen er meddelt klageren. Afgørelsen skal indeholde oplysning om klageadgang og om fristen herfor. Ministeren kan ændre afgørelsen, uden at der foreligger klage.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage

over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 4

Straffebestemmelser mv.

§ 17. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der:

- 1) overtræder § 4, stk. 4, 3. pkt, § 4, stk. 7 og § 10, stk. 4, 3. pkt.
- 2) til brug for afgørelser, der træffes i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger, i henhold til denne lovs kapitel 2 i forbindelse med indbetaling eller udbetaling af de i kapitel 2 omtalte midler, i øvrigt i henhold til denne lov eller de i medfør af loven fastsatte regler afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, eller handler i strid med vilkår, der er fastsat i en sådan afgørelse, eller som forsøger herpå,
- 3) i øvrigt undlader at afgive oplysninger, der er afkrævet den pågældende i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger, i henhold til denne lov, eller de i medfør af loven fastsatte regler, eller som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om sådanne forhold,
- 4) udfører eller indfører varer i strid med de i § 1 omhandlede forordninger, eller som overtræder de kvalitets- og handelsnormer, der er fastsat i disse forordninger, eller som i øvrigt overtræder de i § 1 omhandlede forordninger eller, som forsøger herpå,
- 5) undlader at efterkomme et af landbrugs- og fiskeriministeren meddelt påbud i medfør af § 8, stk. 3, og
- 6) forsætligt eller groft uagtsomt overtræder sin forpligtelse efter § 8, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 2. I regler, der fastsættes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller forsøg herpå.

Stk. 3. Den, der begår et forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2, eller i de i medfør af stk. 2 fastsatte regler med forsæt til at unddrage sig eller andre betaling af afgifter i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger eller i henhold til regler fastsat i medfør af § 6 eller § 13 eller med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling eller refusion af ydelser til sig eller andre i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger eller i

henhold til § 7 eller regler fastsat i medfør af § 6 eller § 13 straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, under skærpende omstændigheder indtil 4 år.

Stk. 4. Er en overtrædelse begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller af et kommunalt fællesskab, der er omfattet af § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.

§ 18. Ransagning i sager om overtrædelse af forhold som nævnt i § 17, stk. 1, eller i de i medfør af § 17, stk. 2, fastsatte regler kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens bestemmelser om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

§ 19. Landbrugs- og fiskeriministeren kan i sager om overtrædelser, der skønnes ikke at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning. Dette forudsætter dog, at den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelse angivet bøde. På samme måde kan krav om konfiskation, herunder værdikonfiskation, vedtages uden retslig forfølgning.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejelovens § 930, jf. § 926 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver

den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 20. § 44 om konfiskation og § 46 om tilbageholdelse af udenlandske fartøjer i lov om saltvandsfiskeri finder anvendelse ved overtrædelse af de i § 1 omhandlede forordninger, bestemmelserne i denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Kapitel 5

Ikrafttrædelse mv.

§ 21. Landbrugs- og fiskeriministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2. Lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om den fælles markedsordning for fiskerivarer mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 17. juli 1992, ophæves på et tidspunkt, som fastsættes af landbrugs- og fiskeriministeren.

Stk. 3. Regler fastsat med hjemmel i den gældende lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om den fælles markedsordning for fiskerivarer mv., forbliver i kraft, indtil de afløses af eller ophæves ved regler fastsat med hjemmel i denne eller andre love, og overtrædelse af disse regler eller forsøg herpå kan straffes efter kapitel 4.

§ 22. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

Lovforslagets baggrund

Lov nr. 562 af 21. december 1972 om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om den fælles markedsordning for fiskerivarer mv. med senere ændringer (herafter kaldet den gældende lov) giver dels adgang til at gennemføre EF's forordninger på fiskeriområdet og dels adgang for landbrugs- og fiskeriministeren til at fastsætte afgifter og oprette fonde til erhvervsfremmende formål.

Adgangen til at fastsætte afgifter og oprette fonde har ikke været benyttet på fiskeriområdet i de senere år.

I øvrigt har adgangen til at oprette fonde af den pågældende type på fiskeriområdet, også tidligere været forholdsvis lidt benyttet. På landbrugsområdet er adgangen til at oprette fonde, derimod benyttet i langt højere grad.

Efter at Landbrugsministeriet og Fiskeriministeriet blev sammenlagt den 27. september 1994, er det derfor fundet mest hensigtsmæssigt at søge den gældende lov ændret således, at rammerne for at fastsætte afgifter og oprette fonde kommer til at svare til rammerne i den tilsvarende lov på landbrugsområdet, lov nr. 414 af 13. juni 1990 om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer mv. med senere ændringer (herefter kaldet L 414).

Systematikken i den gældende lov kan være vanskelig at overskue. Systematikken i lovforslaget er derfor søgt tilpasset L 414, således at reglerne om gennemførelse af EF's forordninger som udgangspunkt er indeholdt i lovforslagets kapitel 1, og reglerne om produktionsafgiftsfonde som udgangspunkt er indeholdt i kapitel 2.

Da næsten samtlige bestemmelser i den gældende lov skal justeres som følge af ændringen af systematikken, er en helt ny lov at foretrække, frem for en ændringslov til den gældende lov.

Lovforslagets titel er forenklet. Desuden er »Det Europæiske Økonomiske Fællesskab« i titlen og for-

skellige steder i lovteksten erstattet med »Det Europæiske Fællesskab«, idet Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ved Traktaten om Den Europæiske Union har ændret navn til Det Europæiske Fællesskab.

Som nævnt er lovforslaget opdelt i kapitler, hvoraf et kapitel omhandler produktionsafgifter, herunder hjemmel til at pålægge afgifter på fisk og fiskerivarer, der landes mv. her i landet, og til at afgifterne opkræves af og indgår i særlige fonde.

Der har som nævnt tidligere eksisteret produktionsafgiftsfonde for fiskerier, men disse er alle afviklet. Skal tilsvarende fonde genetableres, foreslås det, at det sker inden for de samme rammer, der er gældende på landbrugsområdet. Dette indebærer bl.a., at fondene forestår opkrævningen af afgifterne, og at afgiftsmidlerne, der fortsat er offentlige midler, indgår direkte i fondene.

Den gældende lov er vedlagt som bilag 1 og L 414 som bilag 2.

Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser

Selve lovforslaget indebærer ingen administrative og økonomiske konsekvenser, da der ikke for tiden opkræves produktionsafgifter.

Udnyttelse af bestemmelsen til at opkræve produktionsafgifter, må det forventes at få administrative og økonomiske konsekvenser, først og fremmest i forbindelse med etablering af fonde, men også løbende vil det kræve ressourcer, bl.a. til godkendelse af fondenes regnskaber. Opgaverne vil blive løst inden for de eksisterende rammer.

Hjemmel til at afholde udgifter i 1996 og optage refusionsindtægter fra EU i forbindelse med forsøget med satellitovervågning i NAFO-området, jf. bemærkningerne til § 4, stk. 10, vil blive forelagt Finansudvalget ved aktstykke. Eventuelle nettoudgifter vil blive afholdt inden for Landbrugs- og Fiskeriministeriets rammer.

Lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet det er uvist i hvilket omfang erhvervet vil benytte muligheden for at oprette fonde. Som nævnt har muligheden allerede eksisteret under noget andre administrative rammer.

Høring

Lovforslaget er sendt til høring til følgende organisationer:

Danmarks Fiskeriforening
SID
Dambrugerforeningen
Foreningen for fiskedoderfabrikanter
Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark
Dansk Havbrugerforening
De samvirkende danske Andelsfiskesalgforeninger
Danske Fiskeres Producent Organisation
Danmarks Fiskeriindustri- og Eksportforening
Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening
Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri
Sammenslutningen af danske Ørredeskportører
Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd
Forbrugerrådet
Skagenfiskernes P.O
Notfiskernes P.O

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Hensigten med den gældende lov er, at den skal være anvendelig til gennemførelse af eksisterende og fremtidige forordninger på fiskeriområdet. Med hjemmel i den gældende lovs § 1, stk. 1, kan der således fastsættes supplerende regler, herunder straffebestemmelser, i forbindelse med gennemførelsen af forordninger.

I den gældende lov nævnes, at ministeren kan fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger til gennemførelse af forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren, om den fælles markedsordning for fiskerivarer samt om regulering af fiskeriet.

Ordvalget i den gældende lov har taget sigte på at gennemføre forordninger på hele fiskeriområdet, herunder også forordninger, der ikke var gennemført, da loven blev vedtaget. For at tydeliggøre hensigten foreslås i § 1, stk. 1, en bestemmelse om, at der generelt kan udfærdiges supplerende regler til anvendelse af forordninger vedrørende fisk, fiskeri og

fiskerivarer. Dvs § 1, stk. 1, kan som hidtil anvendes til gennemførelse af fællesskabets forordninger på fiskeriområdet. Dette gælder både vedtagne og fremtidige forordninger.

Den gældende lov anvendes i øjeblikket som hjemmel til at fastsætte de regler, som kræves for at gennemføre forordningerne på fiskeriets område. Hovedområderne er:

Rådets forordning (EF) nr. 3699/93 af 21. december 1993 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter, Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 af 17. december 1992 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter og Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur samt de dertil knyttede forordninger på fiskeriområdet, herunder forordninger om højest tilladte fangstmængder, tekniske bevaringsforanstaltninger og kontrol.

Det skal bemærkes, at den materielle opfølgning på fiskeriområdet ikke alene reguleres med hjemmel i den gældende lov, men også med hjemmel i andre nationale love, herunder lov nr. 221 af 23. maj 1979 om regulering af fiskeriet med senere ændringer. Denne lov indeholder en række instrumenter til opfyldelse af EF's kvotepolitik, herunder muligheden for at betinge deltagelse i forskellige fiskerier af tilladelse på forskellige vilkår, der knytter sig hertil. Af andre nationale love kan nævnes lov nr. 222 af 22. april 1987 om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet mv. med senere ændringer. Der henvises i denne forbindelse til det forslag til lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren, der ligeledes er fremsat for Folketinget.

Det er en del af den fælles fiskeripolitik, at fællesskabet indgår fiskeriaftaler med lande uden for EU, herunder fiskeriaftaler med Norge, Færøerne og Grønland samt gennemførelse af bevaringsforanstaltninger vedtaget af de regionale fiskeriorganisationer såsom Den Baltiske Fiskerikommission, Kommissionen for det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO) m.fl. Sådanne aftaler kan således bl.a. indebære forordninger, der indeholder kontrolforanstaltninger, fx pligt til at tage observatør om bord på fiskerfartøjer. Med hjemmel i § 1, stk. 1, kan fastsættes supplerende regler bl.a. for at sikre overholdelse af sådanne kontrolforanstaltninger.

Den gældende lovs § 1, stk. 3, indeholder en bestemmelse om, at ministeren kan fastsætte regler om begrænset udøvelse af fiskeri i kystnære farvande –

indtil 12 sømil. Ifølge art. 100 i tiltrædelsesakten af 1972 ophørte denne ret den 31. december 1982.

Retten til at fastsætte særlige bestemmelser om begrænset fiskeriudøvelse inden for en grænse af 12 sømil blev imidlertid forlænget i en 10 års periode ved Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 af 25. januar 1983 om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, og ved Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur blev retten forlænget yderligere indtil den 31. december 2002.

Ifølge lovforslagets § 1, stk. 3, har ministeren derfor fortsat en beføjelse til at fastsætte regler om kystfiskeri inden for en grænse af 12 sømil.

I lovforslagets § 1, stk. 3, er udtrykket »det danske fiskeriterritorium« ikke gentaget, idet udtrykket kan forveksles med det danske fiskeriterritorium på 200 sømil. Fastsættelse af Danmarks Riges fiskeriterritorium henhører ikke under Landbrugs- og Fiskeriministeriet, men derimod under Udenrigsministeriet, jf. lov nr. 597 af 17. december 1976 om Danmarks Riges fiskeriterritorium og bekendtgørelse nr. 829 af 13. oktober 1995 om ændring i ministeriernes forretningsområder.

Bestemmelsen i § 1, stk. 4, er ny og svarer til § 1, stk. 4, i L 414. Bestemmelsen kan få betydning, hvis en forordning hører under en anden ministers ressortområde end landbrugs- og fiskeriministerens, selvom forordningen er vedtaget i Fiskerirådsregie.

Til § 2

Der foreslås en mindre ændring til »§ 2-udvalgets« sammensætning.

Det foreslås, at udvalget reduceres med 2 medlemmer, idet de 2 medlemmer, som ifølge den gældende lov kan deltage i udvalget efter forslag fra De samvirkende danske Andelsfiskesalgforeninger og Sammenslutningen af danske Ørredeksportører, igennem lang tid ikke har deltaget i »§ 2-udvalgets« møder, og idet Fiskeindustrien i forvejen er repræsenteret.

Den 9. juli 1994 blev Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening sammenlagt til Danmarks Fiskeriforening. Den nye forening udpeger 4 medlemmer til »§ 2-udvalget«. Før sammenlægningen udpegede hver forening 2 medlemmer.

Derudover har »Foreningen for Danmarks Fiske-Konservesindustri« ændret navn til »Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening«.

Formuleringens vedrørende udvalgets nedsættelse er moderniseret og tilpasset § 2, stk. 2, og stk. 3, i L 414.

Til § 3

De nævnte oplysningspligtige er de samme som dem, der er nævnt i den gældende lovs § 3.

Det er overflødigt at gentage den nugældende lovs passus om, at ministeren »eller den, han bemyndiger dertil«, idet lovforslagets § 16 indeholder hjemmel til at ministeren kan delegerer sine beføjelser.

Til § 4

§ 4 er stort set en sammenskrivning af § 6a, stk. 1, i den gældende lov og § 4, stk. 1-7, i L 414.

Den gældende lovs § 6a, stk. 1, henviser til kapitel 6 i lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri med senere ændringer. Henvisningen til kapitel 6 i saltvandsfiskeriloven foreslås opretholdt i § 4, stk. 1, dog således at det tydeliggøres, at henvisningen til kapitel 6 omfatter samtlige bestemmelser i kapitlet. Bestemmelserne (dvs §§ 38-40) foreslås således opretholdt som gældende ved kontrollen med overholdelsen af de i § 1 omhandlede forordninger og regler fastsat i medfør af § 1.

Saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 1 fastsætter, at det påhviler fiskerikontrollen at føre tilsyn med overholdelsen af loven mv. Saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 2, fastsætter videre, at politiet yder fiskerikontrollen bistand ved udførelsen af tilsynsopgaver. Justitsministeren kan efter forhandling med landbrugs- og fiskeriministeren fastsætte de nærmere regler herfor.

Ifølge saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 3, har tilsynsmyndigheden, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til fiskerifartøjer, fisketransportfartøjer og i øvrigt overalt, hvor fisk, alger krebs- og bløddyr eller dele deraf opbevares, transporteres og behandles mv.

Den gældende lov henviser, som allerede nævnt, til denne bestemmelse. Indholdet af bestemmelsen er, at fiskerikontrollen som led i sædvanlige kontrolopgaver og rutinemæssige og stikprøvebaserede eftersyn af fiskerifartøjer, transportfartøjer og modtagelsesvirksomheder mv. (jf saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 1) skal have umiddelbar og uhindret adgang til at kontrollere overholdelsen af fællesskabsreglerne og de nationale regler, der er udstedt til gennemførelse heraf.

Henvisningen til saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 4 indebærer, at fiskerikontrollen kan foretage undersøgelser, udtage prøver eller lade prøver udtage, foretage kontrolvejning, indhente dokumentation og oplysninger, samt meddele påbud og forbud i det omfang og på de områder, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse. Reglen er nødvendig, idet

en stor del af kontrollen med overholdelsen af fiske-ribestemmelserne foregår ved at sammenligne det indhentede materiale med de oplysninger, som fiskerne samt modtagerne af fisk og opkøbere selv har indberettet til Fiskeridirektoratet. Endvidere er bestemmelserne nødvendige med henblik på kvalitetskontrol, samt på kontrollen med overholdelsen af reglerne om tilbagetagelse af fisk fra markedet med henblik på opnåelse af finansiel udligning via EF (FEOGA, garantisektionen).

Saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 5, indeholder hjemmel til, at ministeren fastsætter de nærmere regler til gennemførelse af stk. 1 - 4.

Saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 6, bestemmer, at ministeren kan fastsætte bestemmelser om indretning og drift af fiskerfartøjer, fisketransportfartøjer og virksomheder, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse.

Saltvandsfiskerilovens § 39 pålægger den relevante personkreds at være fiskerikontrollen behjælpelig ved udøvelsen af tjenstlige handlinger. Reglen giver også de pågældende ret til at overvære udøvelsen af de tjenstlige handlinger.

Saltvandsfiskerilovens § 40 bestemmer i stk. 1, at partier af fisk, alger, krebs- eller bløddyr, der er fisket i strid med forskrifter om fiskeriets udøvelse, ikke må opbevares, transporteres eller behandles mv. Sådanne varer skal straks efter fangsten genud sættes, så vidt muligt i levende tilstand.

Reglerne indeholdt i saltvandsfiskerilovens § 40 regulerer i øvrigt bl.a. aftagere og modtages forhold for så vidt angår førstegangsmottagelsen, opbevaring og behandling og indeholder en bemyndigelse til ministeren til at meddele visse undtagelser under fredningstider, fiskestop mv.

I § 4, stk. 2, foreslås hjemmel til at fastsætte regler om kontrol med overholdelse af de forordninger, som loven vedrører, bl.a. vedrørende virksomheder som er et tidligere eller senere led i omsætningskæden. En tilsvarende regel findes på landbrugsområdet, jf. § 4, stk. 1, i L 414.

I § 4, stk. 3 foreslås adgang til kontrol af varer og virksomheder mod behørig legitimation og uden retskendelse. Dette svarer indholdsmæssigt til den tilsvarende regel på landbrugsområdet, og begrundes sig i lignende hensyn. Reglen supplerer den tidligere nævnte hjemmel i saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 3.

Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik («Kontrolforordningen») stiller en række krav til kontrol af fiskere, modtagere og købere af fisk og transportører af fisk og fiskerivarer. Denne forordning omfatter alle den fælles fiske-

ripolitiks områder, det vil sige bevaringsforanstaltninger, strukturforanstaltninger og foranstaltninger under den fælles markedsordning. Det er i henhold til forordningen et ubetinget krav til den nationale fiskerikontrol, at denne skal være effektiv, jf. artikel 30. Fiskerikontrollen må derfor have adgang til på stedet at følge varer og dokumentationsmateriale, idet omsætningen af fisk sker meget hurtigt, og idet bevismateriale risikeres at mistes og formålet forspildes, såfremt der ikke kan reageres umiddelbart.

Adgangen til at efterse de i § 4, stk. 4, nævnte virksomheders varebeholdninger, forretningsbøger, regnskabsmateriale, ledsagedokumenter, korrespondance mv. er af afgørende kontrolmæssig betydning ikke mindst som grundlag for regnskabskontrollasager, som i praksis kan involverer flere forskellige virksomheder og selskabstyper, og hvor den særlige kontrolhjemmel i lov nr. 285 af 27. april 1994 om førstegangsom sætning af fisk, jf. § 15 til kontrol af de bevillingspligtiges regnskaber og hjemlen til eftersyn i saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 3, ikke måtte anses for dækkende.

Det fremgår af § 4, stk. 4, at udtagelse af prøver af varer sker uden erstatning. Dette svarer til lovteksten i den tilsvarende bestemmelse på landbrugsområdet, og er en fortsættelse af den hidtidige retstilstand på fiskeriets område.

Det foreslås i § 4, stk. 4, tydeliggjort, at det i bestemmelsen omhandlede materiale ikke kan undtages eftersyn ved, at materialet overføres til EDB.

Det foreslås endvidere i § 4, stk. 4, tydeliggjort, at eftersyn af virksomheders varebeholdninger mv. også kan ske uden retskendelse.

Pålæggelse af pligt for virksomhedsindehaverne til at yde kontrollen den fornødne vejledning og hjælp ved foretagelsen af eftersynet, samt pligten til at udlevere materialet på begæring til kontrollen, svarer til lovteksten i den tilsvarende bestemmelse på landbrugsområdet og til de pligter, der ifølge saltvandsfiskerilovens § 39 gælder for de ansvarlige for partier af fisk. Reglen er central for at effektivisere adgangen til de for kontrollen væsentlige former for dokumentationsmateriale mv.

Det foreslås i § 4, stk. 5, at Rigsrevisionen er berettiget til at efterse det samme materiale som de kontrollerende myndigheder.

Den gældende lovs § 4, stk. 1, omhandler ministerens ret til at kræve rigtigheden af oplysninger, der er baggrund for udbetaling af ydelser, bekræftet af en revisor. Denne bestemmelse er ikke gentaget, idet ministeren ifølge lovforslagets § 4, stk. 6, kan fastsætte regler om kontrol med de oplysninger, der skal danne grundlag for udbetaling af tilskud, og der kan således også stilles krav om, at ansøgerens oplysning-

ger bekræftes af en statsautoriseret eller registreret revisor.

I § 4, stk. 7, foreslås, at det materiale, som de kontrollerende myndigheder har ret til at efterse, skal opbevares i 5 år.

§ 4, stk. 8, er ny og svarer til § 5a i L 414.

§ 4, stk. 10, er ny. Som tidligere nævnt anvendes den gældende lov til gennemførelse af forordninger på hele fiskeriområdet, herunder EF's fælles kontrolregler, og gennemførelsesforordninger af internationale aftaler. § 4, stk. 10, indeholder udtrykkelig hjemmel til at gennemføre særlige kontrolforanstaltninger, fx. krav om satellitovervågning og elektronisk dataoverførsel, der bl.a. kræver installation om bord og i denne forbindelse vedligeholdelse af udstyret.

På Rådsmødet den 21. december 1995 er vedtaget forordning om gennemførelse af et pilotprojekt vedrørende satellitbaseret positionsbestemmelse i det NAFO-regulerede område. Det er en del af denne forordning, at medlemsstaterne skal sikre, at der installeres udstyr til satellitovervågning på mindst 35% af de fartøjer, der fører deres flag, og som fisker, eller som agter at fiske i det NAFO-regulerede område.

Under hensyn til den forpligtelse, der nu hviler på Danmark og til, at det er fastlagt i den gældende kontrolforordning (Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik), at Rådet skal beslutte, om, i hvilket omfang og hvornår der for EF-fiskerifartøjer skal indføres et jord- eller satellitbaseret system med løbende registrering af fiskerifartøjernes position samt datatransmission ved hjælp af satellitkommunikation, foreslås udtrykkelig hjemmel til at gennemføre foranstaltninger af denne type for danske fiskere. Fristen for Rådets beslutning om generel satellitovervågning er fastsat til den 1. juli 1996. Det er i forbindelse med vedtagelse af den nævnte forordning vedrørende fiskeriet i NAFO området tilkendegivet i Rådet, at der ikke ved vedtagelsen af forordningen om NAFO området, er taget nogen stilling, der kan præjudicere beslutninger vedrørende generelle vedtagelse om satellitovervågning.

Opfyldelse af disse kontrolforpligtelser forudsættes – i lighed med opfyldelse af andre forpligtelser, der muliggør kontrol – at skulle ske på de pågældendes egen regning.

I forbindelse med det nævnte pilotprojekt, der har karakter af et forsøg, kan der dog blive tale om hel eller delvis EF-refusion. Der henvises til afsnittet om lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser.

Under hensyn til medlemslandenes forpligtelse til at føre løbende tilsyn med de kontrolbestemmelser,

som fællesskabet kræver, nævnes udtrykkeligt i § 4, stk. 10, at fiskerikontrollen har adgang uden retskendelse til at foretage den kontrol, der knytter sig til opfyldelsen af forordningerne.

Til § 5

Bestemmelsen er ny og svarer til § 5, stk. 2, i L 414.

§ 5 vedrører mulighed for at pålægge brugerbetaling i særlige situationer.

Betaling for kontrolforanstaltninger vil kun finde sted i det omfang, det er foreneligt med EU's regler.

Til § 6

I henhold til den gældende lovs § 2a kan ministeren fastsætte bestemmelser om betaling af afgifter for dels fisk og fiskerivarer, der landes, tilvirkes eller omsættes i Danmark, og dels for udstedelse af tilladelser til deltagelse i bestemte fiskerier.

Med de foreslåede regler bliver det muligt at indføre samme administrative ramme som på landbrugsområdet, herunder at fastsætte regler om betaling af afgifter, der opkræves og indgår i fonde. Fondenes midler skal anvendes til de formål, der er nævnt i § 7. Dette er en forenkling i forhold til den gældende lov på fiskeriområdet, som ikke muliggør, at afgifterne opkræves af og betales direkte til fondene.

Der opkræves ikke i øjeblikket sådanne afgifter på fiskeriområdet.

Lovforslaget opretholder desuden i § 13 hjemlen i den gældende lov til, at ministeriet opkræver afgift i forbindelse med udstedelse af tilladelse til et bestemt fiskeri. Disse afgifter skal anvendes til videnskabelige undersøgelser i forbindelse med dette fiskeri.

§ 6 svarer til § 6 i L 414 således, at der kan fastsættes regler om afgift på fisk og fiskerivarer. Opkrævning af afgifterne, og indbetalingen af afgifterne indgår direkte i fondene. Ifølge den gældende lovs § 2a og § 2c opkræves afgifterne af ministeren, og indbetalingen sker til ministeriet. Ministeren kan herefter oprette fonde og overdrage afgiftsmidlerne til fondene.

Afgifterne kan som i den gældende lov lægges på fisk og fiskerivarer, der landes, tilvirkes eller omsættes her i landet eller indføres til landet. Det er præciseret, at dette også omfatter opdræt af fisk. Desuden er det som i L 414 medtaget, at de samme afgifter kan pålægges på tilsvarende varer, der indføres her i landet. Generelt gælder, at afgifterne udelukkende kan lægges på landinger og varer i det omfang, dette er muligt i henhold til reglerne i Fællesskabsretten.

F. t. l. vedr. fiskeriets område og administration af produktionsafgifter m.v.

Til § 7

Bestemmelsen svarer til § 7, stk. 1, i L 414.

De formål, der er angivet for anvendelse af midlerne, svarer til den gældende lovs § 2a, stk. 3, og § 7, stk. 1, i L 414. Udover de i bestemmelsen nævnte formål foreslås det, at midlerne kan anvendes til foranstaltninger, som ministeren godkender. Sådanne foranstaltninger skal dog have fiskerimæssig interesse.

Den gældende lovs § 2a, stk. 3, sidste punktum om, at afgiftsmidlernes anvendelse ikke må stride mod fællesskabsretten, er ikke gentaget, da dette gælder uden at være nedfældet ved lov, og bestemmelsen er således overflødig.

Til §§ 8-12

Bestemmelserne vedrører bl.a. bestyrelse, administration, regnskab, revision, tilsyn, og erstatningsansvar og svarer til §§ 8-12 i L 414.

Som omtalt under de almindelige bemærkninger foreslås det, at eventuelle nyoprettede fonde på fiskeriområdet følger de samme retningslinier, som er gældende for fonde på landbrugsområdet. Bortset fra opkrævningen er principperne i forvejen stort set de samme på landbrugsområdet og på fiskeriområdet.

Som hidtil forestår fondens bestyrelse den daglige administration. Bestyrelsen er ansvarlig for, at fondens midler forvaltes på rette vis. Ministeren fastsætter regler om fondenes administration; herunder kan der fastsættes regler om bortfald af tilsagn om tilskud samt tilbagebetaling af tilskud. Det er også i overensstemmelse med gældende regler, at bestyrelsens afgørelse kan påklages til ministeren, og at ministeren kan ændre bestyrelsens afgørelser, uden at nogen har klaget over afgørelsen. Dette kan tænkes ske, hvis bestyrelsen træffer beslutning om en anvendelse af midlerne, der ikke er i overensstemmelse med § 7.

Da bestyrelsen er nedsat i henhold til lov, udgør den en del af den offentlige forvaltning og er derfor omfattet af forvaltningsloven (lov nr. 571 af 19. december 1985 med senere ændringer).

Ifølge lovforslagets § 9, stk. 1, skal budgetter godkendes af ministeren. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov. De nu afviklede fondes budgetter skulle dog også godkendes af ministeren, nemlig i henhold til ministeriets instruks for de enkelte fonde.

§ 10, stk. 4, vedrører kontroludøvelse. Da fondene opkræver offentlige midler, er det af stor betydning, at der kan udøves effektiv kontrol.

Det foreslås tydeliggjort, at det i bestemmelsen omhandlede materiale ikke kan undrages eftersyn ved, at materialet overføres til EDB.

Til § 13

§ 13 svarer til § 2a, stk. 1, nr. 2, og § 2a, stk. 2, og stk. 4, i den gældende lov. Dog er det i lovforslaget præciseret, at der er hjemmel til at kræve afgift ikke blot som betingelse for tildeling af tilladelse, men også som betingelse for opretholdelse af tilladelse.

Bestemmelsen tager som hidtil kun sigte på særligt afgrænsede fiskerier, fx muslingefiskerier, der kræver særlige biologiske undersøgelser i et afgrænset område med henblik på at fastlægge rammerne for nogle få fartøjers fiskerier.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 6.

Til § 14

Bestemmelsen vedrører morarenter, og svarer til § 20 i L 414. Den tilsvarende bestemmelse findes i den gældende lovs § 5a.

Til § 15

Bestemmelsen vedrører udpantningsret, og svarer til § 21 i L 414. Den tilsvarende bestemmelse findes i den gældende lovs § 5.

Til § 16

§ 16 er ny, og svarer til § 22 i L 414.

I den gældende lov er der flere bestemmelser med delegationsbeføjelse, fx i § 3, hvor ministeren kan delegere sin beføjelse til at pålægge virksomheder mv. at afgive visse oplysninger. Disse enkeltbestemmelser foreslås erstattet af en bestemmelse, der generelt hjemler mulighed for at delegere til såvel private organisationer som til statslige institutioner.

Til § 17

§ 17 er en sammenskrivning af § 6 i den gældende lov og §§ 23-25 og § 27 i L 414 og svarer til den hidtidige retstilstand.

Til § 18

Bestemmelsen vedrører ransagning og svarer til § 28 i L 414. Den gældende lovs § 6, stk. 7, omhandler bl.a. ransagning.

Bestemmelsen indebærer, at retsplejelovens bestemmelser om ransagning udvides til at omfatte de i bestemmelsen nærmere opregnede overtrædelser, der højest kan medføre bødestraf.

Det skal generelt bemærkes for så vidt angår særlige regler om eftersyn på fiskeriområdet, at de udvidede tilsynsbeføjelser (uden retskendelse) ikke må anvendes af fiskerikontrollen, når der er indgivet anmodning til politiet om tiltalerejsning for overtrædelse af fiskeribestemmelserne, eller hvis en anmodning om tiltalerejsning fra fiskerikontrollens side måtte være umiddelbart forestående, på grund af tilsynsmyndighedens allerede bestyrkede mistanker om konkrete overtrædelser af fiskeribestemmelserne. Det vil sige overtrædelser af en art, som ikke umiddelbart skønnes at kunne afgøres administrativt ved fx henstilling eller et administrativt bødeforelæg fra fiskerikontrollens side.

Er der således konkrete begrundede mistanker om overtrædelser af fiskerilovgivningen, der utvivlsomt vil blive søgt strafforfulgt af fiskerikontrollen, skal kontrollen efter reglen i § 18 indhente en sædvanlig ransagningskendelse, hvis der fx skal foretages regnskabskontrol hos en opkøbervirksomhed.

Er fiskerikontrollens eftersyn imidlertid et led i den sædvanlige rutinemæssige og eventuelt stikprøvebaserede kontroludøvelse, som også vil kunne ske på grundlag af konkrete anmeldelser, som opfølgning på en fysisk landingskontrol eller for at korrigere eller afkræfte eventuelle fundne uoverensstemmelser imellem indberetninger og fangstjournaler mv., benyttes de respektive individuelle hjemler for fiskerikontrollens adgang til eftersyn uden retskendelse.

Til § 19

Bestemmelsen er tilpasset tilsvarende straffebestemmelse på fiskeriområdet, nemlig § 49 i lov nr. 330 af 14. maj 1992 om ferskvandsfiskeri og § 45 i lov nr. 1082 af 22. december 1993 om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

Til § 20

Som i den gældende lovs § 6a, stk. 2, suppleres lovforslaget med visse bestemmelser i lov om saltvandsfiskeri. Disse bestemmelser vedrører retsfølger af en strafbar handling, fx konfiskation. I øvrigt gælder straffelovens bestemmelser om konfiskation.

Til § 21

Det foreslås, at landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte ikrafttrædelse af lovens forskellige bestemmelser på forskellige tidspunkter. Det har sammenhæng med, at reglerne om opkrævning af afgifter og fonde skal notificeres over for Kommissionen i henhold til reglerne herom.

Bilag 1

Bekendtgørelse af
lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om den fælles markedsordning for fiskerivarer m.v.

Herved bekendtgøres lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om den fælles markedsordning for fiskerivarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 661 af 25. september 1986, med de senere ændringer, der følger af lov nr. 825 af 18. december 1991.

§ 1.¹⁾ Fiskeriministeren kan fastsætte de bestemmelser og iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse her i landet af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren, om den fælles markedsordning for fiskerivarer samt om regulering af fiskeriet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af de i stk. 1 nævnte forordninger, i det omfang disse eller akten vedrørende vilkårene for tiltrædelsen af De Europæiske Fællesskaber indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om udvidelse af det danske fiskeriterritoriums udstrækning indtil 12 sømil i de farvandsområder, hvor denne grænse ikke allerede er fastlagt.

§ 2.²⁾ Fiskeriministeren nedsætter et udvalg bestående af 2 repræsentanter for Fiskeriministeriet og 14 erhvervs- og forbrugerrepræsentanter. Af disse beskikkes 2 efter forslag fra Dansk Fiskeriforening, 2 efter forslag fra Danmarks Havfiskeriforening, 1 efter forslag fra De samvirkende danske Andelsfiskesalgforeninger, 1 efter forslag fra producentorganisationerne inden for fiskerisektoren, 3 efter forslag fra Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, 1 efter forslag fra Foreningen for Danmarks Fiske-Konservesindustri, 1 efter forslag fra Foreningen for Danmarks Fiske- og Fiskeolieindustri, 1 efter forslag fra Sammenslutningen af danske Ørredeksportører, 1 efter forslag fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd samt 1 efter forslag fra Forbrugerrådet. Der beskikkes 1 stedfortræder for hvert af

udvalgets medlemmer efter forslag fra vedkommende organisationer. Formanden beskikkes af ministeren blandt Fiskeriministeriets repræsentanter.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan bestemme, at repræsentanter for institutioner eller erhvervsorganisationer indtræder i udvalget ved behandlingen af sager, der er af særlig interesse for den pågældende institution eller organisation.

Stk. 3.³⁾ Udvalgets opgave er i fornødent omfang at rådgive fiskeriministeren vedrørende stillingtagen til Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs fiskeripolitik samt vedrørende udarbejdelsen af de forskrifter, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs fiskeripolitik.

Stk. 4. Fiskeriministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.

Stk. 5. Udvalgets sekretariatsopgaver varetages af Fiskeriministeriet.

§ 2 a.⁴⁾ Efter indstilling fra det i § 2 nævnte udvalg kan fiskeriministeren fastsætte bestemmelser om betaling af afgifter for

- 1) fisk og fiskevarer, der landes, tilvirkes eller omsættes her i landet eller indføres til landet,
- 2) tildeling af tilladelser til deltagelse i bestemte, særligt afgrænsede fiskerier, som kræver særlige biologiske undersøgelser.

Stk. 2. Afgifterne indbetales til Fiskeriministeriet. Fiskeriministeren fastsætter nærmere regler om indbetalingen af disse offentlige midler.

Stk. 3. Afgifter opkrævet i medfør af stk. 1, nr. 1, kan efter indstilling fra det i § 2 nævnte udvalg med fiskeriministerens godkendelse anvendes til foranstaltninger og tilskud til fiskepleje, forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne samt erhvervsøkonomiske foranstaltninger og forskningsprojekter, som er i fiskerierhvervets interesse. Afgifterne kan kun anvendes til sådanne foranstaltninger og tilskud, som ikke strider mod Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs regler.

Stk. 4. Afgifter opkrævet i medfør af stk. 1, nr. 2, kan anvendes til videnskabeligt arbejde i forbindelse med de pågældende fiskerier.

§ 2 b.⁵⁾ Fiskeriministeren kan fastsætte regler om de oplysninger, der skal afgives af ansøgere, der søger om tilskud af afgiftsmidlerne, og regler om bortfald af tilsagn om tilskud samt tilbagebetaling af tilskud.

Stk. 2. Finansiering af foranstaltninger og tilskud i henhold til § 2 a, stk. 3 og 4, kan suppleres af midler, der fastsættes på de årlige bevillingslove.

§ 2 c.⁶⁾ Fiskeriministeren kan efter indstilling fra det i § 2 nævnte udvalg oprette fonde til varetagelse af de formål, der er angivet i § 2 a, stk. 3 og 4. Indtægter fra afgifterne i medfør af § 2 a, stk. 1, kan overdrages til fondene.

Stk. 2. Midler, der overdrages til fondene efter at være opkrævet af fiskeriministeren, er fortsat offentlige midler.

Stk. 3. Fondenes vedtægter skal godkendes af fiskeriministeren.

Stk. 4. Hver fond ledes af en bestyrelse, der udpeges af fiskeriministeren efter indhentet udtalelse fra repræsentative fiskeriorganisationer, salgs- og producentorganisationer og fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Forbrugerrådet.

Stk. 5. Fiskeriministeren fastsætter efter indstilling fra det i § 2 omhandlede udvalg de nærmere regler for fondene om administration, regnskabsaflæggelse og revision. Fondenes regnskaber skal revideres af statsautoriserede eller registrerede revisorer. Fondenes regnskaber skal fremsendes til fiskeriministerens godkendelse.

Stk. 6. Bestyrelsen skal påse, at forvaltningen af de afgifter, der er indbetalt efter regler fastsat med hjemmel i loven, sker i overensstemmelse med disse regler og lovgivningen i øvrigt. Fiskeriministeren kan afsætte et bestyrelsesmedlem, der har medvirket til beslutninger i strid med disse bestemmelser.

Stk. 7. Afgørelser, der træffes af en bestyrelse, kan indbringes for fiskeriministeren inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Ministeren kan ændre bestyrelsens afgørelser, uden at der foreligger klage. Fiskeriministeren kan meddele påbud til bestyrelsen om at bringe forhold, der strider mod bestemmelsen i loven eller regler fastsat i medfør heraf, i overensstemmelse med bestemmelsen.

Stk. 8. Fiskeriministeren oplyser ved hvert finansårs udløb Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg om, hvilke midler der er indgået i fondene, samt hvorledes midlerne er anvendt, og oplyser om fondenes aktiviteter i øvrigt.

§ 3.⁷⁾ Fiskeriministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan pålægge fiskere, importører, eksportører, producenter, handlende samt brancheorganisationer at give de oplysninger, der er nødvendige for opfyldelse af medlemsstaternes indberetningspligt efter de i § 1, stk. 1, nævnte forordninger og de oplysninger, der skønnes nødvendige i forbindelse med opkrævning og anvendelse af de i § 2 a, stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede midler.

§ 4.⁸⁾ Fiskeriministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan kræve rigtigheden af oplysninger, der skal danne grundlag for udbetaling af ydelser efter de i § 1, stk. 1, nævnte forordninger, bekræftet af en statsautoriseret eller registreret revisor.

Stk. 2. De kontrollerende myndigheder har, såfremt det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til nedennævnte materiale hos enhver, der skal betale afgift efter regler fastsat med hjemmel i loven. De kontrollerende myndigheder er berettigede til at efterse de pågældendes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrigt regnskabsmateriale, ledsagedokumenter samt korrespondance m.v. Virksomhedernes indehave-

re og beskæftigede skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved foretagelsen af ovennævnte eftersyn, og det nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de kontrollerende myndigheder. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at omkostningerne ved kontrolforanstaltningerne betales af den afgiftspligtige.

Stk. 3. Medlemmer af en bestyrelse, som under udførelsen af deres hverv forsættligt eller uagtsomt har tilføjet en fond skade, er pligtige at erstatte denne.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 gælder også for revisorer. Er et revisionselskab valgt til revisor, er både selskabet og den revisor, hvem revisionen er overdraget, erstatningsansvarlige.

Stk. 5. Erstatningen kan nedsættes, når dette findes rimeligt under hensyn til skyldgraden, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt.

Stk. 6. Beslutning om anlæggelse af erstatningssag mod bestyrelsesmedlemmer, revisionselskaber eller revisorer kan træffes af bestyrelsen eller af fiskeriministeren.

§ 5.⁹⁾ Afgifter, der opkræves i henhold til de i § 1, stk. 1, nævnte forordninger og i henhold til § 2 a, stk. 1, nr. 1 og 2, kan inddrives ved udpantning.

§ 5 a.¹⁰⁾ Beløb, der omfattes af forskrifter udstedt i henhold til denne lov, og som ikke betales rettidigt, tillægges rente på 1,3 pct. månedlig for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne.

Stk. 2. Tilbagebetales beløb, der er modtaget uretmæssigt, ikke inden udløbet af en frist, der fastsættes af fiskeriministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, skal der betales den rente, der er nævnt i stk. 1, af beløbet fra fristens udløb. Det gælder dog kun, såfremt der samtidig med, at der kræves tilbagebetaling, gives underretning om pligten til at betale rente.

Stk. 3. § 5 finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1 og 2 nævnte rentebeløb.

§ 6. Den, der til brug for afgørelser i henhold til de i § 1, stk. 1, nævnte forordninger eller i

henhold til denne lov eller de i medfør af loven givne forskrifter giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelovs §§ 161–163. Det samme gælder den, der handler i strid med vilkår, der er fastsat i en sådan afgørelse, eller som forsøger herpå.

Stk. 2. Den, der i øvrigt undlader at give oplysninger, der er afkrævet ham i henhold til de i § 1, stk. 1, nævnte forordninger eller i henhold til denne lovs § 3 eller i henhold til de i medfør af loven givne forskrifter, straffes med bøde. Det samme gælder den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om sådanne forhold, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelovs §§ 161–163.

Stk. 3.¹¹⁾ Den, der udfører eller indfører varer i strid med fællesskabernes forordninger om en fælles markedsordning for fiskevarer, eller som overtræder de kvalitets- og handelsnormer, der er fastsat i disse forordninger, straffes med bøde. Med bøde straffes endvidere den, der overtræder Fællesskabernes forordninger om regulering af fiskeriet eller forsøger herpå.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne eller forsøg derpå.

Stk. 5.¹²⁾ Den, der begår et forhold som nævnt i stk. 1 eller stk. 4 med forsæt til at undrage sig selv eller andre afgifter i henhold til denne lovs § 2 a eller i henhold til Fællesskabernes forordninger eller med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling eller refusion af ydelser i henhold til denne lovs § 2 a eller forordningerne, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, under skærpende omstændigheder indtil 4 år.

Stk. 6. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 7.¹³⁾ Sager om overtrædelse af stk. 1–4 behandles som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitler 72 og 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 6 a.¹⁴⁾ Ved tilsynet med overholdelsen af forordninger om regulering af fiskeriet samt bestemmelser, der er fastsat til gennemførelse heraf, anvendes kap. VI i lov om saltvandsfiskeri.

Stk. 2.¹⁵⁾ Samme lovs §§ 34, 35, stk. 1, og 36 gælder ligeledes ved overtrædelse af de i stk. 1 nævnte forordninger og bestemmelser.

§ 7. Ved de i § 6, stk. 2, 1. pkt., stk. 3 og stk. 4, omhandlede overtrædelser kan fiskeriministerens tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder retsplejelovens bestemmelser om indholdet af anklageskrifter i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfundnen vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 8. Loven træder i kraft den 1. januar 1973.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 10.¹⁶⁾ (Ophævet).

Lov nr. 206 af 28. maj 1975 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lov nr. 221 af 24. maj 1978 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lov nr. 621 af 19. december 1980 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft en måned efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 5 a finder også anvendelse på krav, der er forfaldet inden lovens ikrafttræden, dog således at der tidligst skal betales den rente, der er nævnt i § 5 a, stk. 1, fra dagen for lovens ikrafttræden.

Lov nr. 825 af 18. december 1991 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft efter fiskeriministerens nærmere bestemmelse.

¹⁾ § 1, stk. 1, ændret ved lov nr. 221 af 24. maj 1978

²⁾ § 2, stk. 1, ændret ved lov nr. 206 af 28. maj 1975

³⁾ § 2, stk. 3, ændret ved lov nr. 206 af 28. maj 1975

⁴⁾ § 2a indsat ved lov nr. 206 af 28. maj 1975 og senere ændret ved lov nr. 825 af 18. december 1991.

⁵⁾ § 2b indsat ved lov nr. 825 af 18. december 1991

⁶⁾ § 2c indsat ved lov nr. 825 af 18. december 1991

⁷⁾ § 3 ændret ved lov nr. 825 af 18. december 1991

⁸⁾ § 4, stk. 1, ændret og stk. 2-6 indsat ved lov nr. 825 af 18. december 1991

⁹⁾ § 5 ændret ved lov nr. 825 af 18. december 1991

¹⁰⁾ § 5a indsat ved lov nr. 621 af 19. december 1980

¹¹⁾ § 6, stk. 3, 2. pkt. indsat ved lov nr. 221 af 24. maj 1978

¹²⁾ § 6, stk. 5, ændret ved lov nr. 206 af 28. maj 1975

¹³⁾ § 6, stk. 7, ændret ved lov nr. 621 af 19. december 1980

¹⁴⁾ § 6a indsat ved lov nr. 221 af 24. maj 1978

¹⁵⁾ §§ 46, 44, stk. 1 og § 45 i lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri

¹⁶⁾ § 10 ophævet ved lov nr. 206 af 28. maj 1975

Bilag 2

Bekendtgørelse af

lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.

Herved bekendtgøres lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v., jf. lov nr. 414 af 13. juni 1990 med de ændringer, der følger af lov nr. 380 af 6. juni 1991, lov nr. 265 af 6. maj 1993 og lov nr. 290 af 27. april 1994.

Kapitel 1

Administration af markedsordninger m.v.

§ 1. Landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte de regler og iværksætte de øvrige foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse her i landet af Det Europæiske Fællesskab (EF)'s forordninger om:

- 1) markedsordninger for landbrugsvarer,
- 2) ordninger for landbrugsvarer omfattet af EF-traktatens bilag II uden at være omfattet af en markedsordning,
- 3) ordninger for varer, ved hvis fremstilling der er anvendt landbrugsvarer,
- 4) oplysninger om indkomstforhold og driftsøkonomiske forhold i landbruget og
- 5) foranstaltninger som følge af anvendelsen af særlige omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af regler i forordningerne i det omfang, disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Landbrugsvarer i denne lov omfatter også frugt og gartneriprodukter, ligesom landbruget også omfatter frugtavl og gartneribruket.

Stk. 4. For så vidt angår spørgsmål, som henhører under andre ministres ressort, udøves beføjelserne i henhold til denne lov af den pågældende minister.

§ 2. Landbrugsministeren nedsætter to udvalg, det ene vedrørende frugt og gartneriprodukter og det andet vedrørende øvrige landbrugsvarer, med den opgave at rådgive med hensyn til stillingtagen til Det Europæiske Fællesskabs landbrugspolitik samt med hensyn til tilrettelæggelse af administrationen her-

af. Hvert af udvalgene består af 16 af landbrugsministeren udnævnte medlemmer.

Stk. 2. Til udvalget vedrørende frugt og gartneriprodukter udpeger landbrugsministeren 2, industriministeren 1, Dansk Industri 2, Det danske Handelskammer 2, Dansk Erhvervsgartnerforening 4, Landbrugsraadet, De danske Landboforeninger og Dansk Familielandbrug i fællesskab 2, Dansk Erhvervsfrugtavl 1, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd 1 og Forbrugerrådet 1 medlem.

Stk. 3. Til udvalget vedrørende øvrige landbrugsvarer udpeger landbrugsministeren 2, industriministeren 1, Dansk Industri 2, Det danske Handelskammer 2, Landbrugsraadet, De danske Landboforeninger og Dansk Familielandbrug i fællesskab 7, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd 1 og Forbrugerrådet 1 medlem.

Stk. 4. Der kan møde stedfortræder for hvert af medlemmerne. Landbrugsministeren udpeger en af Landbrugsministeriets repræsentanter i udvalgene til formand for udvalget og fastsætter udvalgenes forretningsorden. Udvalgenes sekretariatsopgaver varetages af Landbrugsministeriet.

§ 3. Landbrugsministeren kan pålægge importører, eksportører, producenter, handlende og brancheorganisationer at give de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde Det Europæiske Fællesskabs regler om medlemsstaternes indberetningspligt på landbrugsområdet.

§ 4. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om kontrol med overholdelsen af de i § 1 nævnte forordninger, herunder med de af disse forordninger omfattede varer, og med virk-

somheder, som importerer, fremstiller, forhandler, opbevarer, transporterer, bearbejder eller eksporterer disse varer, eller som udgør et tidligere eller senere led i omsætningskæden vedrørende disse varer og deres bestanddele.

Stk. 2. De kontrollerende myndigheder har, såfremt det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til ethvert sted, hvor de i stk. 1 nævnte varer i erhvervmæssigt øjemed befinder sig, samt til enhver af de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Stk. 3. De kontrollerende myndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varerne og uden erstatning udtage prøver af varerne i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge deres beskaffenhed. Vedkommende myndighed er endvidere berettiget til at efterse de i stk. 1 nævnte virksomheders varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale, ledsagedokumenter, recepter, analysemateriale samt korrespondance m.v. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved foretagelse af ovennævnte eftersyn, og ovennævnte materiale skal på de kontrollerende myndigheders begæring udleveres eller indsendes til de kontrollerende myndigheder.

Stk. 4. Rigsrevisionen kan, eventuelt sammen med Den Europæiske Revisionsret, på tilsvarende betingelser som nævnt i stk. 2 efterse de pågældende virksomheders varebeholdninger samt det i stk. 3, 2. pkt., nævnte materiale, som efter de pågældende myndigheders skøn er af betydning for den revisionsmæssige kontrol med administrationen af de i § 1 nævnte forordninger.

Stk. 5. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om kontrol med de oplysninger, der skal danne grundlag for udbetaling af ydelser eller opkrævning af afgifter i henhold til de i § 1 nævnte forordninger.

Stk. 6. Den, som modtager ydelser, eller som skal betale afgifter i henhold til de i § 1 nævnte forordninger, skal opbevare det i stk. 3, 2. pkt., nævnte materiale i mindst 5 år regnet fra udløbet af det år, hvori ydelse er modtaget eller afgift er betalt.

Stk. 7. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om den regnskabsførelse m.v., der skal følges af virksomheder i forbindelse med udbetaling af ydelser eller opkrævning af afgifter i henhold til de i § 1 nævnte forordninger.

Stk. 8. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater.

§ 5. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om hel eller delvis betaling af omkostningerne ved kontrollen med overholdelsen af de i § 1 nævnte forordninger.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan endvidere fastsætte regler om hel eller delvis betaling for særlige tjenesteydelser, som de kontrollerende myndigheder udfører efter anmodning.

§ 5a. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, at det skal være en betingelse for udbetaling af støttebeløb i henhold til de i § 1 nævnte forordninger, at støttemodtageren angiver en konto i et pengeinstitut, hvorpå støttebeløbet kan indsættes.

Kapitel 2

Administration af produktionsafgifter m.v.

§ 6. Landbrugsministeren kan efter indstilling fra de i § 8, stk. 1, nævnte bestyrelser og efter indhentet udtalelse fra de i § 2 nævnte udvalg fastsætte regler om betaling af afgifter af landbrugsvarer, der fremstilles her i landet, og om betaling af de samme afgifter af tilsvarende landbrugsvarer, der indføres her til landet, samt om, i hvilket omfang sådanne afgifter skal refunderes for landbrugsvarer, når disse indgår som materiale i industrielt fremstillede varer. Afgifterne indgår i en fond for hver sektor, hvor opkrævning finder sted.

Stk. 2. Den del af den amtskommunale grundskyld, der i henhold til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme indbetales til statskassen, indgår ligeledes i fonde.

Stk. 3. Landbrugsministeren fastsætter de nærmere regler om indbetalingen af de i stk. 1 og 2 nævnte offentlige midler.

§ 7. Fondenes midler anvendes til finansiering af foranstaltninger i forbindelse med afsætningsfremme, forskning og forsøg, produktudvikling, rådgivning, uddannelse, sygdomsforebyggelse, sygdomsbekæmpelse og kontrol samt i øvrigt til foranstaltninger, som landbrugsministeren giver tilladelse til. Midlerne anvendes endvidere til dækning af omkostningerne ved kontrol med midlernes korrekte anvendelse. De i § 6, stk. 1, nævnte midler skal anvendes inden for de sektorer, hvor de er opkrævet.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan bestemme, at en del af de i § 6, stk. 2, nævnte midler kan anvendes til miljøforbedrende investeringer i landbruget. Ministeren kan endvidere bestemme, at en del af disse midler kan anvendes til betaling af omkostningerne ved kontrollen med overholdelsen af de i § 1 nævnte forordninger.

§ 8. Hver af de i § 6, stk. 1 og 2, nævnte fonde ledes af en bestyrelse, der udpeges af landbrugsministeren efter indhentet udtalelse fra de repræsentative brancheorganisationer henholdsvis de generelle landbrugsorganisationer og fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Forbrugerrådet. Fondenes vedtægter skal godkendes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Bestyrelsen skal påse, at forvaltningen af midlerne sker i overensstemmelse med dette kapitel, regler fastsat i medfør heraf eller lovgivningen i øvrigt. Landbrugsministeren kan afsætte et bestyrelsesmedlem, som har medvirket til beslutninger i strid med disse bestemmelser.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan meddele påbud til bestyrelsen om at bringe forhold, der strider mod bestemmelser i dette kapitel eller mod regler fastsat i medfør heraf, i overensstemmelse med bestemmelsen.

Stk. 4. Afgørelser, der træffes af en bestyrelse, kan indbringes for ministeren inden 4 uger, efter at afgørelsen er meddelt klageren. Ministeren kan ændre bestyrelsens afgørelser, uden at der foreligger klage.

§ 9. Budgetter og regnskaber for de enkelte fonde skal godkendes af landbrugsministeren

efter indstilling fra den pågældende bestyrelse og efter indhentet udtalelse fra de i § 2 nævnte udvalg. Ministeren kan dog uden indstilling foretage ændringer i budgetterne for de i § 6, stk. 2, nævnte fonde.

Stk. 2. Ministeren fastsætter de nærmere regler for fondene om udarbejdelsen af budgetter og regnskaber samt om administration og revision. Fondenes regnskaber skal revideres af statsautoriserede eller registrerede revisorer.

§ 10. Enhver skal efter anmodning fra landbrugsministeren meddele de oplysninger, der skønnes nødvendige i forbindelse med opkrævning og anvendelse af de i § 6 nævnte midler.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om kontrol med disse oplysninger.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om den regnskabsførelse m.v., der skal følges af virksomheder i forbindelse med opkrævning og anvendelse af de i § 6 nævnte midler.

Stk. 4. De kontrollerende myndigheder har, såfremt det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til enhver virksomhed eller organisation, der skal betale afgifter i henhold til § 6. De kontrollerende myndigheder er berettiget til at efterse de pågældende virksomheders eller organisationers varebeholdninger, forretningsbøger, øvrigt regnskabsmateriale, ledsagedokumenter samt korrespondance m.v. Virksomhedernes indehavere eller organisationerne og de i virksomhederne eller organisationerne beskæftigede personer skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved foretagelsen af ovennævnte eftersyn, og ovennævnte materiale skal på de kontrollerende myndigheders begæring udleveres eller indsendes til de kontrollerende myndigheder.

§ 11. Medlemmer af en bestyrelse, som under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet en fond skade, er pligtig at erstatte denne.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder også for revisorer. Er et revisionselskab valgt til revi-

sor, er både revisionselskabet og den revisor, hvem revisionen er overdraget, erstatningsansvarlige.

Stk. 3. Erstatningen kan nedsættes, når dette findes rimeligt under hensyn til skyldgraden, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt.

Stk. 4. Beslutning om anlæggelse af søgsmål mod bestyrelsesmedlemmer, revisionselskaber eller revisorer kan træffes af bestyrelsen eller landbrugsministeren.

§ 12. Landbrugsministeren meddeler ved hvert finansårs udløb Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg, hvilke midler der er indgået i fondene, og hvorledes midlerne er anvendt.

Kapitel 3 (Ophævet)

Kapitel 4

Fællesbestemmelser

§ 20. Beløb, der er fastsat ved forordning, eller som omfattes af regler fastsat i henhold til denne lov, og som ikke betales rettidigt til den afgiftsopkrævende myndighed, tillægges en rente på 1,3 pct. månedligt for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne, medmindre andet er fastsat ved forordning. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr.

Stk. 2. Medmindre andet er fastsat ved forordning, tillægges uretmæssigt modtagne beløb, der ikke tilbagebetales inden udløbet af en frist, der fastsættes af den udbetalende myndighed, den i stk. 1 nævnte rente fra fristens udløb. Det gælder dog kun, såfremt myndigheden samtidig med at kræve tilbagebetaling giver underretning om pligten til at betale rente.

§ 21. Der er udpantningsret for beløb, som betales i henhold til de i § 1 nævnte forordninger, for de i § 5 nævnte gebyrer, for de i § 6 omhandlede afgifter, for de i § 20 nævnte rentebeløb samt for de efter § 29 vedtagne bøder.

§ 22. Landbrugsministeren kan fastsætte regler, hvorefter visse afgørelser eller dispositioner i henhold til de i § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 3,

omhandlede forordninger kan træffes af bestemte brancheorganisationer eller af bestemte producentsammenslutninger. Disse afgørelser kan indbringes for ministeren inden 4 uger, efter at afgørelsen er meddelt klageren. Afgørelsen skal indeholde oplysning om klageadgangen og om fristen herfor. Ministeren kan ændre afgørelsen, uden at der foreligger klage.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 5

Straffebestemmelser

§ 23. Den, der til brug for afgørelser, der træffes i henhold til de i § 1 nævnte forordninger, i henhold til denne lovs kapitel 2 i forbindelse med indbetaling eller udbetaling af de i kapitel 2 omtalte midler, i øvrigt i henhold til denne lov eller de i medfør af loven fastsatte regler giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov. Det samme gælder den, der handler i strid med vilkår, der er fastsat i en sådan afgørelse, eller som forsøger herpå.

Stk. 2. Den, der i øvrigt undlader at give oplysninger, der er afkrævet den pågældende i henhold til denne lov eller de i medfør af loven fastsatte regler, straffes med bøde. Det samme gælder den, som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om sådanne forhold, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 3. Den, der overtræder § 4, stk. 3, sidste pkt., § 4, stk. 6, og § 10, stk. 4, sidste pkt., straffes med bøde. Det samme gælder den, der overtræder bestemmelser om tavshedspligt i de i § 1, nr. 4, nævnte forordninger, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 4. Den, der udfører eller indfører varer i strid med et udførsels- eller indførselsforbud, der er indeholdt i eller udstedt i medfør af de i § 1 nævnte forordninger, eller uden at være i besiddelse af en tilladelse, som kræves efter disse forordninger, eller som forsøger herpå, straffes med bøde.

Stk. 5. Overtrædelse af de kvalitets- og handelsnormer, der er fastsat i de i § 1 nævnte forordninger, straffes med bøde.

Stk. 6. Den, der undlader at efterkomme et af landbrugsministeren meddelt påbud i medfør af § 8, stk. 3, straffes med bøde.

Stk. 7. Den, der undlader at afgive oplysninger, som er afkrævet i medfør af § 10, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 8. Det bestyrelsesmedlem, som forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 8, stk. 2, 1. pkt., straffes med bøde.

§ 24. I regler, der fastsættes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller forsøg herpå.

§ 25. Den, der begår et forhold som nævnt i § 23, stk. 1, eller § 24 med forsæt til at unddrage sig eller andre betaling af afgifter i henhold til de i § 1 nævnte forordninger eller i henhold til denne lovs § 6 eller med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling af ydelser til sig eller andre i henhold til de i § 1 omhandlede forordninger eller i henhold til § 7, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, under skærpende omstændigheder indtil 4 år.

§ 26. Der kan pålægges en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom. For bødestraf fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 27. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålæg-

ges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 28. Ransagning i sager om overtrædelse af § 23 og § 24 kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens bestemmelser om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

§ 29. Skønnes en overtrædelse ikke at medføre højere straf end bøde, kan landbrugsministeren tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. For så vidt angår den i stk. 1 omhandlede tilkendegivelse, finder bestemmelserne i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 6

Ikrafttrædelse m.v.

§ 30. Loven træder i kraft den 1. juli 1990, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kapitel 2 træder først i kraft den 1. januar 1991.

§ 31. Lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 731 af 13. november 1987, og lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 72 af 11. februar 1988, ophæves den 1. juli 1990, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 4 i de i stk. 1 nævnte love ophæves først den 1. januar 1991.

Stk. 3. Beløb, der inden den 1. januar 1991 er opkrævet i henhold til § 4, stk. 1, eller indbetalt i henhold til § 4, stk. 2, og ikke er anvendt i overensstemmelse med § 4, stk. 3 eller 4, i de i

stk. 1 nævnte love, indgår i de i § 6, stk. 1 og 2, nævnte fonde.

Stk. 4. Regler fastsat med hjemmel i de i stk. 1 nævnte love forbliver i kraft, indtil de afløses af eller ophæves ved regler fastsat med hjemmel i denne eller andre love, og overtrædelse af disse regler eller forsøg herpå kan straffes efter nærværende lovs kapitel 5.

§ 31a. Forfaldne beløb, der skal betales i henhold til de i § 1 nævnte forordninger, samt misligholdte statslån ydet efter § 19 i lov nr. 596 af 22. december 1972 om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m.v., jf. § 19 i lov nr. 596 af 22. december 1972 med senere ændringer, kan med tillæg af renter og omkostninger inddrives af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning (Hypotekbanken). Hypotekbanken kan inddrive skyldige beløb ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelsen.

Stk. 3. Hypotekbanken kan indhente de oplysninger hos skattemyndigheder og andre offentlige myndigheder om den pågældende, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af de i stk. 1 nævnte beløb, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

Stk. 4. Hypotekbankens afgørelser efter stk. 1-3 kan indbringes for finansministeren.

§ 32. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 33. (Ophævet)

Lov nr. 380 af 6. juni 1991, der vedrører § 31a, indeholder i § 33 følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 33¹⁾

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende og finder også anvendelse på fordringer forfaldne før lovens ikrafttræden.

Lov nr. 265 af 6. maj 1993, der vedrører §§ 2 og 4, kap. 3, samt §§ 23 og 33, indeholder i § 2 følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2²⁾

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lov nr. 290 af 27. april 1994, der vedrører lovens titel, §§ 1-5a, 20-22, 28-29 samt 31a indeholder i § 2 følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2³⁾

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

¹⁾ Lov nr. 380 trådte i kraft den 7. juni 1991.

²⁾ Lov nr. 265 trådte i kraft den 9. maj 1993.

³⁾ Lov nr. 290 trådte i kraft den 29. april 1994.